Franciszkańska NIEPOKALANA

www.niepokalana.rybnik.pl

ISSN 2658-2414

- Dzień Życia Konsekrowanego – 2 luty
- 11 luty - Dzień Chorego
- Nabożeństwa Drogi Krzyżowej
- Wielkopostne Rekolekcje Parafialne
- Święci Orędownicy na trudne czasy
- Czy Kościół jest opodatkowany?

Pismo Parafii
Niepokalanego Poczęcia NMP
w Zamysłowie
Rok II nr 2
LUTY 2021

CO NAS CZEKA W LUTYM 2021

1 lutego: W wigilię Święta Matki Boskiej Gromnicznej, o godz. 18.00, odbędzie się Msza św. w intencji rodziców i dzieci Pierwszokomunijnych, w czasie której zostaną poświęcone świece oraz tak zwane Skarbczyki. Po tej Mszy św. planujemy spotkanie organizacyjne dla rodziców związane z przygotowaniem uroczystość I Komunii św. w maju i w czerwcu bieżącego roku.

2 lutego: **ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO,** czyli tzw.: MB Gromnicznej. Msze św. u nas będą o godz. 8.00 i 18.00. Prosimy przynieść świece „gromnice" do poświęcenia.

Po Mszy o godz. 18.00, sprawowanej w intencji wszystkich ofiarodawców, dobroczyńców i współpracowników klasztoru i parafii, ponownie udamy się do ołtarza św. Antoniego, by modlić się o błogosławieństwo Boże dla miasta Rybnika i całej społeczności, przede wszystkim o pokój i ład społeczny w naszym mieście i naszej Ojczyźnie

O godz. 19.00 – odbędzie się **koncert dla uhonorowania osób konsekrowanych** z racji ich patronalnego święta. Zagra i zaśpiewa zespół **BEBIKI** z Rybnika, w którym grają nasi parafianie Grzegorz i Błażej Wojaczek.

3 lutego: **wspomnienie św. Błażeja,** patrona od chorób gardła – na Mszach św. sprawowanych o 8.00 i 18.00 będzie udzielane specjalne indywidualne błogosławieństwo św. Błażeja, tzw. „Błażejki".

5 lutego: **wspomnienie św. Agaty** – na Mszach św. sprawowanych o 8.00 i 18.00 będzie poświęcenie wody i chleba, które należy przynieść do świątyni.

4-6 luty: **DNIE ODNOWY SAKRAMENTALNEJ,** I czwartek, I piątek i I sobota miesiąca.

W czwartek: od 17.30 adoracja NS i okazja do spowiedzi dla dzieci szkolnych. O godz. 21.00 Apel Jasnogórski i rozpoczęcie nocnej adoracji NS.

W piątek po porannej Mszy św. Droga Krzyżowa; od 17.00 Godzina Święta i okazja do spowiedzi św.

W sobotę o 7.30 różaniec wynagradzający Niepokalanemu Sercu NMP, 8.00 – Msza św. w int. rodzin, dzieci i młodzieży oraz FZŚ.

11 lutego: **wspomnienie MB z Lourdes – DZIEŃ CHOREGO,** o godz. 11.00 zostanie odprawiona Msza św. w intencji chorych i starszych wiekiem parafian, w czasie której udzielimy Sakramentu Namaszczenia Chorych.

13 lutego: **Nabożeństwo fatimskie**. O godz. 17.30 Różaniec fatimski – o ducha pokuty i wynagrodzenia za grzechy dla wszystkich wiernych, o 18.00 – Msza św., a po niej Apel Maryjny.

17-21 luty: **WIELKOPOSTNE REKOLEKCJE PARAFIALNE**. Poprowadzi je o. Maksym Kopiec OFM. Szczegółowy plan znajduje się na kolejnych stronach naszej gazetki.

18-20 luty: **NABOŻEŃSTWO CZTERDZIESTOGODZINNE ADORACJI NS**. W ramach rekolekcji parafialnych, jak co roku, rozpoczynając okres Wielkiego Postu, będziemy mieli okazję modlitwy adoracyjnej.

17 lutego: **ŚRODA POPIELCOWA,** Msze św. będą u nas sprawowane w tym dniu o godz.: 6.30 (*recytowana*); 8.00, 10.00 dla dzieci i młodzieży z naszej szkoły na Zamysłowie), 18.00 i 19.30 (*recytowana*)

18 lutego: **DZIEŃ SZENSZTACKI**. Prosimy o przyniesienie wszystkich kapliczek MB Pielgrzymującej do kościoła.

Spotkanie dla bierzmowańców: w lutym 2021 r., w zależności od sytuacji epidemicznej w Polsce, planujemy spotkanie w ramach Mszy św. w I piątek miesiąca o godz. 18.00.

Grupa Miłosierdzia Bożego: Spotkania w piątki w kaplicy o godz. 15.30. Natomiast w III piątek miesiąca, tj. 19 lutego, spotkanie modlitewne będzie w kościele o godz. 18.00, a po Mszy św. nabożeństwo Drogi Krzyżowej.

FZŚ: Msza św. w I sobotę miesiąca o godz. 8.00 (spotkań formacyjnych nie będzie do odwołania).

Nabożeństwa sobotnie:
I sobota – naboż. pierwszosobotnie
II sobota – Godzinki ku czci Niepokalanego Poczęcia
III sobota – naboż. do MB Nieustającej Pomocy
IV sobota – naboż. do MB Częstochowskiej

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej: w I połowie lutego nabożeństwo będzie w piątek po porannej Mszy św. o godz. 8.00.

UWAGA!!! W okresie Wielkiego Postu w tym roku nabożeństwo drogi Krzyżowej będzie odprawiane po Mszy o 8.00, a wieczorem **po Mszy** o godz. 18.00. Wyczytanie zmarłych z wypominek wielkopostnych będzie przed Mszą św. od godz. 17.40.

Odwiedziny Chorych w styczniu: Prosimy o zgłaszanie chorych w zakrystii lub telefonicznie. Odwiedziny planujemy w dniach od 5 i 6 luty.

Dzień Życia Konsekrowanego

Zgromadzeni na Świętej Wieczerzy,
by odnowić w sobie łaskę wiary.

Każdy z nas został obdarzony łaską wiary, o którą – aby jej nie utracić – musimy się troszczyć. Odpowiednie narzędzia ku temu otrzymaliśmy od Boga na Chrzcie Świętym. Czy jednak zdajemy sobie sprawę z tego, jak wielkie rzeczy dzieją się podczas tego sakramentu? Św. Ludwik M. Grignion de Montfort, autor *Traktatu o prawdziwym nabożeństwie do Matki Bożej* pisze, że ślubowanie chrzcielne to największe i najbardziej podstawowe zobowiązanie naszego życia wiary. Dlaczego? Dlatego, że wyrzekamy się wtedy szatana i jego pychy oraz wyznajemy wiarę w Trójjedynego Boga, w którym *ży-jemy, poruszamy się i jesteśmy.* On, jako jedyny, ma moc skutecznie wspomagać nas w walce z otaczającym złem, tak by dojść do pełni życia w miłości. Święty Ludwik zaznacza także, że *głównej przyczyny zepsucia ludzkich serc należy doszukiwać się w zapominaniu zobowiązań chrzcielnych, przy czym jedynym środkiem zaradczym wobec szerzącego się zła jest odnawianie i wypełnianie chrzcielnych obietnic*.

Siostry i Bracia, Bóg pragnie, abyśmy Go bardziej znali, kochali i dzielili się Nim z innymi. Od nas jednak zależy to, w jaki sposób i kiedy otworzymy się na Jego Boskie uzdrawiające działanie, pamiętając nade wszystko o Chrzcie Świętym, podczas którego – najczęściej dzięki naszym rodzicom – oddaliśmy się pod opiekę Miłosiernego Boga. Na drodze wiary Bóg nigdy nie zostawia nas samych, daje nam przykłady świętych, pośród których szczególne miejsce zajmuje Najświętsza Maryja Dziewica i św. Józef, Jej Oblubieniec. Oni to dzisiaj zapraszają nas do wspólnego przeżycia Święta Ofiarowania Pańskiego.

Przychodzić do Światła

Święto to, zwane potocznie Świętem Matki Bożej Gromnicznej, wiąże się ściśle ze świecą, symbolem światła, które rozprasza mroki naszego życia. To Jezus jest owym ŚWIATŁEM, a Maryją Tą, która z woli Bożej przynosi JE światu. Czyż wydarzenie to nie przypomina nam znowu o naszym Chrzcie Świętym, kiedy to od Paschału – znaku Zmartwychwstałego Chrystusa – zapala się świecę, której światło, nie tylko symbolicznie, ma towarzyszyć naszemu życiu? Maryja z Józefem zapraszają nas dziś, byśmy troszczyli się o to światło i przez wytrwałą modlitwę we wspólnocie Kościoła pielęgnowali swoją więź z Jezusem. Źródłem i szczytem naszej modlitwy jest *Eucharystia – Święta Wieczerza*, która uzdalnia nas do trwania w jedności z Bogiem. Tylko mocą płynącą z Eucharystii możemy pokonać każdą ciemność naszego życia i przebywać nieustannie w kręgu Bożego światła.

Dziś obchodzą swoje święto osoby konsekrowane, które – jak przypomina nam św. Jan Paweł II – są *znakiem i zapowiedzią świata przyszłego, w którym Jezus Chrystus, Pan uniżony i uwielbiony, ubogi i wywyższony, stanie się pełną i nieprzemijającą radością dla nas i dla naszych braci i sióstr, wraz z Ojcem i Duchem Świętym* (VC 110). Bóg wybrał niektórych z nas, by na drodze życia według ślubowanych rad ewangelicznych byli dla wszystkich znakiem przyszłego życia. Obchodząc kolejny *Światowy Dzień Życia Konsekrowanego*, dziękujemy Bogu za wszystkie osoby, które podjęły to powołanie. Słuchać, by tworzyć wspólnotę Wydarzenie, które dziś wspominamy – Ofiarowanie Pana Jezusa – dokonuje się w Świątyni, miejscu, które Bóg wybrał, aby być bliżej każdego z nas. Ona jest Jego Domem, w którym pragnie spotykać się z nami, i w ten sposób łączyć nas w jedną Bożą Rodzinę.

Przychodząc do Świątyni na *Eucharystię – Świętą Wieczerzę*, przychodzimy tworzyć wspólnotę wiary, nadziei i miłości. Na podobieństwo stołu, z którego spożywamy posiłki dla ciała, podczas Eucharystii Bóg staje się Pokarmem dla naszego ducha, umacnia nas od wewnątrz. To tu słuchamy Słowa Bożego i spożywamy Ciało i Krew Chrystusa. Słowo ma moc rozjaśnić ciemności naszego serca, Ciało Chrystusa umacnia nas w codziennym pielgrzymowaniu do domu Ojca, stając się Pokarmem na życie wieczne. Nie jest jednak łatwo zrozumieć tajemnicę Eucharystii i Wspólnoty Kościoła, w której Ona się dokonuje. W tym względzie – w każdym z nas – toczy się walka duchowa, która pokazuje, jak trudno wytrwać przy Słowie Bożym.

Niestety, w codzienności życia zapominamy, że Bóg chce nam towarzyszyć i chronić przed oszust-

wem grzechu, który zniekształca nam obraz Boga i Jego Wspólnoty. Jakże często zastępujemy Słowo Boże pustymi nowinkami czy zewnętrznymi in-formacjami, które zagłuszają głębię Bożego Słowa. Wtedy, gdy człowiek ulegnie pokusie zatopienia się w słowie ludzkim, zaczyna myśleć, działać i żyć wyłącznie tym, co zewnętrzne, narażając się ostatecznie na wielkie rozczarowanie i zniechęcenie życiem. Słowo Boże zaprasza nas do wejścia w przestrzeń Bożego życia. Ono sprawia, że każde wydarzenie, nawet to trudne, nabiera sensu i może nas przybliżyć do Boga i drugiego człowieka. W przestrzeni Słowa Bożego nie ma sytuacji po ludzku straconych.

Widzieć człowieka i dzielić się wiarą

Wiara, która rodzi się ze słuchania Słowa Bożego, może dojrzewać tylko we wspólnocie. Wspólnota jest przestrzenią jej wzrostu i rozwoju. To we wspólnocie, wśród ludzi można doświadczać miłości i uczyć się prawdziwie kochać. Wspólnota jest także naszą siłą, gdy słabniemy, podporą, gdy upadamy, pomaga iść do celu, gdy traci-my nadzieję. Jednym słowem, jest ona wsparciem w każdej naszej potrzebie. Począwszy od Chrztu Świętego jesteśmy włączeni we wspólnotę Kościoła i otoczeni jego modlitwą. Kościół to wspólnota Boga i ludzi, której – pomimo słabości tych drugich, *bramy piekielne nie przemogą*. Siłą Kościoła jest bowiem sam Bóg, to On go buduje i gdy trzeba, przeprowadza przez każdą *ciemną dolinę.* Dlatego we wspólnocie Kościoła wraz z psalmistą możemy wołać: *zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną.*

Znakiem sensu życia wspólnotowego są osoby konsekrowane. We wspólnocie swojego zgromadzenia, instytutu, we wspólnocie Kościoła czy po prostu tam, gdzie posługują, nie rozstając się ze Świątynią, przypominają nam o nieustannej obecności Boga w naszym życiu. Ich wierne trwanie na modlitwie i w pracy, w świecie doświadczonym osłabieniem więzi małżeńskich, rodzinnych i społecznych nabiera szczególnego znaczenia. Dziś wiele osób doświadcza głębokiego kryzysu wiary, inni porzucają wspólnotę Kościoła. W tej sytuacji wspólnoty zakonne stają się swego rodzaju źródła-mi światła w świecie pogrążonym w ciemności rozproszenia. Dzięki ich wytrwałej modlitwie możemy uczestniczyć w radosnym okrzyku Symeona: *Teraz, o Panie, pozwól odejść swemu słudze w pokoju, bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów. Światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela*. I my chciejmy wytrwale oczekiwać obietnicy Bożej i wierzyć, że każda ciemność prędzej czy później zostanie rozproszona światłem płynącym z zaufania Bogu i Jego Słowu.

Żyć Bożą obecnością Osoby konsekrowane są w sposób szczególny powołane do przeżywania tajemnicy Bożej obecności na drodze wiary. W ten sposób pomagają nam właściwie rozeznawać wolę Boga w naszym życiu i przyjmować ją z przekonaniem, że Bóg pragnie dla nas wyłącznie DOBRA. Dobra, którego ostateczny kształt poznamy w wieczności. Dziękujemy dziś za siostry i braci, za dziewice konsekrowane i pustelników, za osoby żyjące w instytutach świeckich. To ich obecność sprawia, że nie czujemy się sami, towarzyszą nam oni w wielu przestrzeniach naszego życia i pomimo tego, że sami doświadczają ludzkich ułomności, chcą nam służyć i być dla nas wsparciem.

Ostatni czas, naznaczony dramatem pandemii, stał się dla wielu z nas próbą wiary, a zarazem sprawdzianem wzajemnej odpowiedzialności za siebie. W tej przestrzeni nie zabrakło obecności osób konsekrowanych, którzy spieszyli i spieszą z pomocą potrzebującym, chorym, cierpiącym, osamotnionym, ubogim i zapomnianym. Ich obecność jakże często pomaga nam odzyskać utraconą nadzieję i wiarę w to, że Bóg jest naszym Ojcem.

Zakończenie

Dziękujemy wszystkim konsekrowanym, którzy w tak różnorodny sposób towarzyszą naszej codzienności. Wiemy doskonale, jak wiele dzieł, których nie sposób tu wymienić, podejmują oni w Kościele i świecie. Niech dobry Bóg wynagradza Wasze poświęcenie i Wasz trud codziennym błogosławieństwem. Prośmy także – jak zawsze – o wierne powołania do tej szczególnej służby Bożej.

Niech św. Józef – *Opiekun Jezusa, ukochany ojciec, ojciec czułości, w posłuszeństwie i w gościnności; ojciec twórczej odwagi, robotnik, zawsze w cieniu* – jak nazwał Go Ojciec Święty Franciszek, ogłaszając tak niedawno Rok św. Józefa, otacza nas wszystkich swą szczególną opieką i umacnia w wierności na drodze powołania, które każdy z nas otrzymał. Bądźmy wierni Bogu, słuchając i wypełniając Jego Słowo, w czym niech nas wspomaga Maryja, Matka Boga, Matka Kościoła oraz nasza Matka.

+ Jacek Kiciński CMF
Przewodniczący Komisji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego KEP

Święci orędownicy na trudne czasy

Światowy Dzień Chorego ustanowił Jan Paweł na dzień 11 lutego. Dnia obchodzimy wspomnienie objawienia Matki Bożej w Lourdes. Ogólnoświatowe obchody tego Dnia odbywają się co roku w jednym z sanktuariów maryjnych na świecie. Ustanowienie przez Ojca Świętego Jana Pawła II Światowego Dnia Chorego stało się wezwaniem dla całego Kościoła powszechnego, aby poświęcić jeden dzień w roku modlitwie, refleksji i dostrzeżeniu miejsca tych, którzy cierpią na duszy i na ciele.

Szczególnie w obecnym czasie pandemii dzień ten nabiera wyjątkowego znaczenia. W czasie choroby zawsze wzywamy świętych obcowanie, aby nam w tych trudnych chwilach pomogli.

Wielkie wrażenie zrobiła na mnie historia św. Miriam od Jezusa ukrzyżowanego, zwana Małą Arabką. Została ogłoszona przez papieża Jana Pawła II błogosławioną 13.11.1983r. a kanonizowana 17.05.2015r. przez papieża Franciszka. Pisano o niej, że jest córką ziemi patriarchów, proroków, apostołów, Jezusa i Matki Przenajświętszej. Najchętniej nazywała siebie Maleńką Nic, a przecież w jej życiu wyjątkowo wyraźnie ujawniły się znaki Bożej obecności.

Historię życia i świętości Małej Arabki poznałam przebywając na pielgrzymce w Ziemi Świętej. Odwiedziliśmy wtedy **kontemplacyjny klasztor karmelitanek, który mieści się na Wzgórzu Dawida w Betlejem. Przeżyliśmy wiele wzruszających chwil - błogosławieństwo habitem Małej Arabki. Otrzymaliśmy na pamiątkę relikwię – kawałek habitu Małej Arabki. Pobyt w klasztorze i relikwie były dla nas niesamowitym przeżyciem. Z wielką czcią otrzymaną relikwię przechowuję do dziś.**

Kim była Mała Arabka? Miriam Baouardy urodziła się w rodzinie arabskich katolików, w wiosce Abellin, która leży w połowie drogi między Hajfą i Nazaretem. Po śmierci rodziców został zabrana przez krewnych. Tak, jak prawie wszystkie dziewczęta w Palestynie, Miriam nigdy nie chodziła do szkoły i nie nauczyła się w dzieciństwie czytać i pisać. Z myślą o wczesnym jej zamążpójściu przygotowywano ją do obowiązków gospodyni. Gdy Miriam miała prawie 13 lat, opiekunowie, wierni tradycji, bez wiedzy i zgody dziewczyny obiecali jej rękę mieszkającemu w Kairze bratu matki. Poinformowano ją o tym dopiero wtedy, gdy nadszedł czas zawarcia małżeństwa. Wbrew woli starszych Miriam podjęła jednak decyzję, że nie wyjdzie za mąż, poświęcając swe życie Chrystusowi. W nocy poprzedzającej dzień ślubu, podczas modlitwy, Miriam w swoim sercu ponownie usłyszała Boży głos: „Wszystko przemija! Jeżeli oddasz Mi swoje serce, Ja będę z tobą zawsze".

Po kilku miesiącach upokorzeń Miriam zapragnęła nawiązać kontakt ze swym jedynym bratem, przebywającym w Galilei. W ukryciu podyktowała list, w którym prosiła Pawła, aby ją odwiedził. Zaproszenie to miał dostarczyć służący muzułmanin, wybierający się właśnie w podróż do Nazaretu. Podczas odwiedzin w jego domu Miriam opowiedziała o swym trudnym losie. Gospodarz wyraził wielkie współczucie, był oburzony sposobem potraktowania jej przez wuja – chrześcijanina. **Zaproponował porzucenie chrześcijaństwa, przejście na islam. Stanowcza odmowa doprowadziła go do furii – rozwścieczony przestał panować nad sobą, przewrócił dziewczynę na ziemię i podciął jej gardło.** Przerażeni domownicy w obawie przed konsekwencjami wynieśli zakrwawione ciało na pustą uliczkę. Wydarzyło się to 7.09.1858 r., w wigilię święta Narodzenia Matki Najświętszej. Krewni Miriam byli zupełnie nieświadomi tragedii. Sądzili, że uciekła z domu, gdyż nie chciała dłużej znosić złego traktowania, i dlatego jej nie szukali. Wspominając po latach tę dramatyczną sytuację, Miriam zapewniała, że przeżyła prawdziwą śmierć, a następnie wizję nieba. Usłyszała sąd:

„Twoja księga jeszcze nie jest zapisana". Gdy zniknęła wizja, Miriam spostrzegła, że znalazła się w nieznanej grocie, w towarzystwie ubranej w błękitną suknię młodej kobiety, zapewne zakonnicy. Dzięki staraniom opiekunki udało się zaszyć przecięte gardło. Siedemnaście lat po tym wydarzeniu **znany lekarz z Marsylii, ateista, badając bliznę gardła u Miriam, stwierdził brak kilku pierścieni tchawicy**. Badania podsumował wyznaniem: Musi istnieć Pan Bóg, gdyż nikt na świecie bez cudu, nie mógłby przeżyć po takim zranieniu.

Powoli dziewczyna odzyskiwała zdrowie. Przed rozstaniem opiekunka zarysowała przed rekonwalescentką jej przyszłość:

„Nie zobaczysz już swej rodziny; wyjedziesz do Francji, gdzie wstąpisz do zakonu. Będziesz najpierw dzieckiem św. Józefa zanim staniesz się córką św. Teresy. Przyjmiesz habit karmelitański w jednym domu

zakonnym, śluby złożysz w drugim, a umrzesz w trzecim, w Betlejem". Mała Arabka – siostra Maria od Jezusa Ukrzyżowanego – zmarła w nocy 26.08.1878. Przylgnęło do niej imię wypowiedziane przez anioła: **Maleńka Nic**. Maria od Jezusa Ukrzyżowanego najbardziej krzewiła nabożeństwo do Ducha Świętego. Modliła się do Niego i zachęcała do tego innych. W jednej z wizji Mała Arabka usłyszała głos Boga: „Pragnę żarliwie, aby Kościół celebrował jednego dnia w każdym miesiącu Mszę o Duchu Świętym i daję wam jako dowód na to, co mówię: ten, kto ją odprawi lub jej wysłucha, nie wyjdzie bez odczucia jakiejś łaski w głębi swojej duszy. Jeśli ktoś chce Mnie szukać, to znajdzie Mnie przez Niego".

Kiedy przeżywamy trudne chwile w związku z chorobą naszą, naszych bliźnich wspomnijmy Małą Arabkę, której życie nie szczędziło bólu i cierpień. Jest bowiem orędowniczką w sprawach ciężkich i beznadziejnych oraz patronką pokoju.

Warto w trudnych chwilach modlić się modlitwą Małej Arabki do Ducha Św.:

„Duchu Święty, natchnij mnie. Miłości Boża, pochłoń mnie. Po prawdziwej drodze - prowadź mnie. Maryjo, Matko moja, spójrz na mnie. Z Jezusem - błogosław mnie. Od wszelkiego zła, od wszelkiej iluzji, Od wszelkiego niebezpieczeństwa - zachowaj mnie!"

Janka

Na podstawie książki: Skuteczni święci. Święta Mała Arabka z 2017r

---

Eucharystia – krok za krokiem (IX)

Chwała na wysokości Bogu

Hymn *Chwała na wysokości Bogu* to niewątpliwie jeden z najstarszych tekstów kościelnych.

Pochodzi on z III wieku i początkowo był ściśle związany z Bożym Narodzeniem. Powstał jako hymn sławiący narodzenie Chrystusa, z czasem był również śpiewany w okresie wielkanocnym, a następnie w inne święta. Obecnie śpiewamy go w niedzielę i inne uroczystości kościelne. Hymn Chwała na wysokości Bogu jest potocznie zwany „hymnem anielskim", ponieważ w jego treści pojawiają się słowa zaczerpnięte z Biblii: „Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli" (por. Łk 2,14). W tej pieśni pochwalnej łączymy się razem z aniołami wychwalającymi Chrystusa, który stał się człowiekiem, aby nas zbawić. W związku z tym, że hymn Chwała na wysokości Bogu jest starym tekstem, ma swoją specyfikę, która cechuje się dużą emocjonalnością i wrażliwością, czego przykładem mogą być liczne powtórzenia lub omówienia. Jednym z przykładów jest fragment: „Chwalimy Cię, błogosławimy Cię, wielbimy Cię, wychwalamy Cię…" Takie sformułowania pokazują, jak bardzo osoba, która to wypowiada, kocha i próbuje na różne sposoby wyrazić swoją miłość, chcąc podkreślić jej głębię. Hymn ten jest pieśnią, która ukazuje uczucia wylewające się prosto z serca człowieka. Właśnie w taki sposób każdy z nas chce opowiedzieć o swojej miłości względem Boga. Jest to czasem nieporadne, bo brakuje słów, by tę miłość wyrazić. Warto również zatrzymać się nad powodami wychwalania Boga wymienionymi w tym hymnie. Rozważając słowa hymnu, można dostrzec, iż nie tylko wychwalamy Boga z jakiegoś powodu: bo nas zbawił, wyzwolił, ale dlatego, że po prostu jest Bogiem. Jest to najpiękniejsza modlitwa, jaką możemy ofiarować Bogu. Nie koncentrujemy się w niej na sobie i na tym, czego my chcemy i czego potrzebujemy, ale ponad wszystko stawiamy w centrum Boga. Dlatego podczas Mszy Świętej, gdy śpiewamy lub recytujemy ten hymn, powinniśmy włożyć w niego całe serce. Śpiew hymnu Chwała na wysokości Bogu to szczególny moment, w którym całkowicie wylewamy z naszego serca swoją miłość do Boga. W kolejnym artykule o Eucharystii będziemy zajmować się ostatnim elementem obrzędów wstępnych, czyli kolektą, która ma na celu poprowadzenie uczestników Eucharystii do liturgii słowa.

ANNA SZADY

Ludzkie cierpienia

Choroby, cierpienia są nieodłączną częścią ludzkiego losu. Jest to wymiar wszechogarniający, dotyka nie tylko ciała czy umysłu, ale sięga najgłębszych pokładów duszy. Bardzo trudno jest zrozumieć i przyjąć zmagania, zmierzyć się z bezradnością, zagubieniem, a nawet rozpaczą i zwątpieniem. Poza płaszczyzną wiary, która rodzi nadzieję i miłość, akceptacja cierpienia wydaje się wręcz niemożliwa. Osamotnienie, brak zrozumienia jeszcze bardziej potęgują strach i zagubienie. Obecność drugiego wyrozumiałego człowieka dodaje sił do pokonywania własnych słabości. To wsparcie pozwala pokonać bariery strachu, przynosi ulgę, dodaje siły pozwalającej na dalsze egzystowanie. Personel służby zdrowia niejednokrotnie wysłuchuje zwierzeń pacjenta, który czasami woli zwierzyć się leczącym i pielęgnującym niż własnej rodzinie, z różnych względów. Należy się temu człowiekowi serce i wsparcie. Zakres potrzeb i oczekiwań jest bardzo zróżnicowany, w zależności od rodzaju choroby i rokowania. Nie wystarczy biegłość naukowa i zawodowa, ale potrzeba osobowego uczestnictwa, zaangażowania w konkretnych sytuacjach poszczególnego pacjenta. Niekiedy pojawia się jego lęk o dalszy los, utrata pewności siebie, obawa o przyszłość swojej rodziny. W tych okolicznościach wzmaga się potrzeba bycia w kręgu czyjejś troski, życzliwości i zainteresowania. Z badań wynika, iż osobom wierzącym religia ułatwia radzenie sobie z depresją, redukuje strach i niepokój, a zwłaszcza obawę przed śmiercią. Istnieje kilka poważnych form cierpienia i choroby nieuleczalne i przewlekłe, psychiczne, schorzenia wymagające rehabilitacji lub opieki paliatywnej, różne niepełnosprawności, choroby wieku dziecięcego i podeszłego. W takich sytuacjach czuje się zagrożenie nie tylko od strony fizycznej, ale także poprzez wymiar relacyjny, intelektualny, uczuciowy. Obok cierpiącego jest przecież jego rodzina, która również boleje i potrzebuje tego pocieszenia i bliskości. Owi ludzie w szczególny sposób są wpisani pośród tych „utrudzonych i obciążonych". Oni przyciągają wzrok i serce Jezusa. Stąd wychodzi światło, co oświeca chwile ciemności i nadzieja wobec zniechęcenia. Chrystus jest całą receptą na udręki i zwątpienia. W procesie leczenia ogromne znaczenie ma obecność kapłana. To on poprzez życzliwą rozmowę, spowiedź, udzielenie komunii, pomaga opanować niepokoje. Wielokrotnie to posługa jedna z Bogiem, rozbudza na nowo zaniedbane praktyki religijne. Często to szpital jest takim miejscem, gdzie kapłan może rozwiązać sprawy dręczące przez lata. Obecność osoby duchownej w takim miejscu, gdzie ratuje się ludzkie życie, ale też często obcuje ze śmiercią, stanowi ważne wsparcie, daje ukojenie, wycisza. Troski wymaga też rodzina chorego, a głównie wtedy, gdy pomimo wszelkich starań rokowania są niepomyślne lub też następuje śmierć chorego.

Jan Paweł II ustanowił Światowy Dzień Chorego, a przypada on na 11 lutego. Jego przewodnią myślą było zwrócenie uwagi na problem cierpiących, potrzebujących szczególnej miłości, wsparcia i modlitwy. Często spotykał się z takimi osobami, niepełnosprawnymi, odrzuconymi, nie tylko w Rzymie, ale też w czasie apostolskich podróży. Wielokrotnie wskazywał na uwrażliwienie do tych najbardziej potrzebujących, do lepszej opieki, a nawet podjęcia wolontariatu. Powiedział swego czasu iż „cierpienie przeżywane z Chrystusem jest najcenniejszym darem i najskuteczniejszą pomocą w apostolstwie", jak też zaznaczył, że jest to część tajemnicy na ziemi. Jednakże uznał, by walczyć z chorobą, bo zdrowie jest darem Bożym, ale gdy cierpienie zapuka to trzeba je przyjąć. Tych wszystkich nauk jakie nam przekazywał nasz kochany papież Jan Paweł II podczas swojego pontyfikatu nie możemy nigdy zapomnieć! Stanowią one wielką wartość dla nas rodaków. Podkreślał o prawie do życia każdego człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci. Wyraźnie też wskazał, że dobra tej ziemi są dla wszystkich jej mieszkańców, a nie tylko dla uprzywilejowanych grup. Bogate kraje mają obowiązek uczynienia wszystkiego, co w ich mocy aby zapewnić prawdziwą, potrzebną opiekę chorym. Polski papież pozostaje w naszej pamięci jako pokorny, pełen modlitwy i również cierpienia, jako święty do naśladowania. Więź z nim trwa po dzisiejszy dzień i będzie pielęgnowana, a pamięć przekazywana do następnych pokoleń. Ostatnie godziny jego życia stały się dla całego Kościoła, świata – rekolekcjami, były świadectwem głębokiej wiary. Odszedł w wigilię Święta Bożego Miłosierdzia, które sam ustanowił. Pokazał światu wartość i sens cierpienia. Niech ten ustanowiony Dzień Chorego będzie okazją do przemyśleń i dyskusji na temat stanu opieki chorych i seniorów. Opieka i praca nad takimi osobami często zmienia podejście do życia, a troska wobec nich jest naszym obowiązkiem. Nie bądźmy obojętni. Módlmy się w intencji wszystkich chorych, jak też leczących, pielęgnujących, wolontariuszy, osób działających w różnych organizacjach na rzecz dobra chorych i potrzebujących.

Lusi

Piękna modlitwa znaleziona w Grobie Pana Jezusa

Tę modlitwę znaleziono przy Grobie Pańskim.
Dzięki niej można powierzyć całe swoje życie Zbawicielowi.

O najsłodszy Panie Jezu oddaję się Tobie dnia dzisiejszego i na zawsze, a osobiście w godzinę śmierci mojej. Odwołuję się do nieskończonej dobroci Twojej. Rany Twoje najświętsze, niechaj będą mym spoczynkiem. Krew i woda, która wypłynęła z Najświętszego Serca Twego, niechaj mnie broni na strasznym sądzie Twoim. Najświętsze ciało i krew Twoja, niechaj mnie nakarmi i napoi Bojaźliwa śmierć Twoja, niechaj mnie zachowa ku żywotowi wiecznemu. Krwawe krople Twoje, niechaj zmyją grzechy moje. O mój Jezu Twój gorzki smutek ofiaruję Najmilszemu Ojcu Twemu Niebieskiemu na o puszczenie wszelkich grzechów moich. Twoje wzgardy i zelżywości o najmilszy Jezu, które wycierpiałeś, niechaj zapłacą wszystkie grzechy moje. Twoje ciężkie urąganie i męki niesłychane, niechaj mnie ochronią. Te wszystkie boleści Twoje, o mój Jezu, oddaję Twemu Ojcu Niebieskiemu, za wszystkie moje niedbalstwa w służbie Twojej. Twoja wielka miłość, niech mnie obroni od sztormów szatańskich w godzinę śmierci mojej. O Panie Jezu mój, Twoja Święta Krew, niechaj duszę moją grzechami zmazaną obmyje. Twoja poraniona Głowa, niechaj mnie obroni od wszelkiego złego. Twoje niewinne na śmierć zasądzenie, niechaj mi będzie na odpuszczenie grzechów moich, długów moich. Twoje prace, niechaj nagrodzą moje popełnione złości. Twoja nagość, niechaj okryje nagość duszy mojej. Twoje gorzkości i ciężkości śmiertelne, zranione nogi, ręce i Serce Przenajświętsze, niechaj mnie w złej mocy śmierci mojej oświecą. W Ranach Twoich Przenajświętszych ukryj mnie całego. Krew Twoja z Przenajświętszego Serca Twego, niechaj mnie obmyje. Twoja Boska Moc, niechaj mnie utwierdza i zachowa od wszystkiego złego na duszy i ciele. O najsłodszy Panie Jezu Chryste, Twoje Rany i boleści niechaj mnie błogosławią. O gorzka Męko Jezusowa, zachowaj mnie od zguby wiecznej. O najdroższe Rany Jezusa mojego, bądźcie mi pomocą w ostatnią godzinę śmierci mojej. O Najdroższa Krwi Jezusa mojego, obmyj grzechy moje przed Bogiem Ojcem Twoim. O Panie Jezu Chryste, Twoja boleść, śmierć, uczynki dobre i nauki, niechaj mi pomogą zaprzestać grzechów moich, ale i dozwól mi za nie serdecznie żałować. Oddaję się na koniec, o mój dobry Jezu, Najświętszemu Sercu Twemu i ufam Twemu Miłosierdziu, wierzę w zasługi Męki i Śmierci Twojej, której się polecam i oddaje, a osobliwie w godzinę śmierci mojej. AMEN.

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej w Wielkim Poście

Od 17 lutego 2021 r., Środą Popielcową, rozpoczynamy okres Wielkiego Postu, czas pokuty i nawrócenia. Jako jedną z form modlitewnych w tym czasie Kościół zachęca nas do przeżywania i zgłębiania Męki Pana Jezusa. Pragniemy zadośćuczynić temu wezwaniu poprzez udział w nabożeństwach Drogi Krzyżowej, które w naszej parafii będziemy odprawiali w tym roku w następującym porządku:

w każdy piątek

o godz. 8.00 – Msza św.

o. godz. **8.30 – Droga Krzyżowa**

o godz. **17.40** – ***wyczytywanie zmarłych z wielkopostnych wypominek***;

o godz. 18.00 – Msza św.;

o godz. **18.30 – Droga Krzyżowa**

Wielkopostne wypominki za zmarłych będą wyczytywane przed rozważaniami Drogi Krzyżowej rano, a nie tak jak było do tej pory – w trakcie. Ze względu na dużą liczbę wspominanych zmarłych - wypominki wieczorem będą odczytywane przed Mszą św., tak, aby sprawniej i jednolicie można było odprawić Drogę Krzyżową. Wypominki można przynosić do zakrystii, bądź przesyłać drogą email. Za każdą ofiarę już dziękujemy.

Wyjaśnienie: **Dlaczego Droga Krzyżowa po Mszy?**

Są zasadniczo dwa powody decyzji o przełożeniu Drogi Krzyżowej po Mszy św. zarówno rano, jak i wieczorem:

1. praktyczny – po Mszy św. większa liczba osób pracujących do godz. 18.00, będzie mogła zdążyć na to nabożeństwo;

2. teologiczny i chronologiczny – Męka naszego Pana miała miejsce po spożyciu Ostatniej Wieczerzy, czyli pierwszej Mszy św. Innymi słowy, konsekwencją ustanowienia Sakramentu Eucharystii było złożenie przez Jezusa Najświętszej Ofiary swojego życia już nie tylko w sposób duchowy i bezkrwawy, ale rzeczywisty. Eucharystia i Męka Chrystusowa są ze sobą tak ściśle złączone, że przeżywanie ich we właściwej kolejności jeszcze lepiej może pomóc nam w uświadomieniu sobie i zrozumieniu tego, co Jezus uczynił dla każdego z nas.

ZAKOGORZAKOMY

INTENCJE I PORZĄDEK NABOŻEŃSTW LUTY 2021

PONIEDZIAŁEK, 01 luty

8.00 (*w kapl. NS*) – **1.** za + Hildegardę Nowrot – od uczestników pogrzebu
2. za + Romana Szczyra – greg.
18.00 – w int. dzieci I-komunijnych i ich rodziców (***poświęcenie świec i skarbczyków***)

WTOREK, 02 luty – Dzień Życia Konsekrowanego

8.00 – za + Romana Szczyra – greg.
18.00 – **1.** ku czci św. Antoniego w intencjach rodzin: Ludwik, Kozub, Szymura, Fiałkowskich, Paszek, Ryszka, Justyny i pracowników ich firm o błogosławieństwo, pomyślność oraz światło Ducha Świętego w prowadzeniu działalności; w intencji redakcji *Niepokalanej*, Parafialnej Rady Duszpasterskiej, pracowników klasztoru; Budowniczych stajenki Bożonarodzeniowej; w intencji rodzin: Gatnar, Goliński, Pydyn, Wawoczny, Łatkowski, Szymura, Węglorz, Nowrot, Cieślak, Kapała – o błogosławieństwo Boże, Dary Ducha Świętego i zdrowie; w intencji posługujących w parafialnych grupach i wspólnotach duszpasterskich dzieci, młodzieży i dorosłych; w intencji chorych, cierpiących i starszych wiekiem parafian, którzy poprzez swoją modlitwę i ofiarowane cierpienie wspomagają naszą parafię oraz wspólnotę Braci Mniejszych na Zamysłowie; w intencjach wszystkich dobrodziejów i ofiarodawców klasztoru i parafii, szczególnie w tym czasie epidemii
2. za ++ Marię i Teodora Cyran i ich rodziców
Po Mszy św. *Wielka Nowen. do św. Anton. z Padwy*

ŚRODA, 03 luty – św. Błażeja (*błog. św. Błażeja*)

8.00 – za + Marię Dębską
9.00 – pogrzeb: ŚP Wilhelma Michalskiego
18.00 – za + Romana Szczyra – greg.

I CZWARTEK, 04 luty

Ad lib. – (*w kapl. klaszt.*) – za + Romana Szczyra – greg.
18.00 – **1.** + Hildegardę Nowrot – od kolegów i koleżanek z pracy Agnieszki
2. za + Elżbietę Chłodek
Po Mszy św. *Nabożeństwo pierwszoczwartkowe*
21.00 – *Apel Jasnogórski i całonocna Adoracja NS*

I PIĄTEK, 05 luty – św. Agaty (*błog. chleba i wody*)

8.00 – **1.** za + Romana Szczyra – greg.
2. za ++ Waltera, Janusza i Jerzego
Po Mszy św. – *Droga Krzyżowa*
18.00 – **1.** za + Stanisława Bocheńskiego – od sąsiadów z ul. Liściastej
2. za + Alberta Sombrowskiego w 30 dniu po śm.

I SOBOTA, 06 luty

Ad lib. – (*w kapl. klaszt.*) – za + Romana Szczyra – greg.
7.30 – *Różaniec wynagradz.y Niepokal. Sercu NMP*
8.00 – 1. w intencji małżeństw, szczególnie tych przeżywających trudności, zagrożonych rozpadem, o uświęcenie rodzin. Zawierzamy: dzieci i młodzież, prosząc o łaskę trwania w całkowitej abstynencji, trzeźwości i czystości, a także zawierzamy dzieło modlitwy rodziców za dzieci w Różach Różańcowych
2. w intencji miejscowej wspólnoty FZŚ
Po Mszy św. – *Nabożeństwo pierwszosobotnie*
17.30 – *Adoracja NS i okazja do spowiedzi św.*
18.00 – za ++ Krystynę i Bernarda Strządała

NIEDZIELA, 07 luty

8.00 – 1. za + Elżbietę Krakówka
2. za + Romana Szczyra – greg.
10.00 – w int. Jacka i Henryki Gąsiorowskich w 40 r. śl.
12.00 – w int. Weroniki Pierchała w 80 roczn. urodzin
17.00 – 1. za + Adama Koch i córkę Aleksandrę
2. za + Michała Błaszczyka w 30 dniu po śmierci
19.30 – za + Irenę Miedziankę

PONIEDZIAŁEK, 08 luty

8.00 – **1.** za + Marię Dyrbuś
2. za + Romana Szczyra – greg.

WTOREK, 09 luty

Ad lib. – (*w kapl. klaszt.*) – za + Romana Szczyra – greg.
18.00 – **1.** za + Hildegardę Nowrot – od uczest. pogrz.
2. w int. + duszy Panu Bogu wiadomej

ŚRODA, 10 luty

8.00 – **1.** za ++ Rudolfa i Eugenię Marcol
2. za + Romana Szczyra – greg.

CZWARTEK, 11 luty – Dzień Chorych

Ad lib. – (*w kapl. klaszt.*) – za + Romana Szczyra – greg.
11.00 – w int. wszystkich chorych i starszych wiekiem parafian w dniu ich święta patronalnego
W czasie Mszy św. będzie udzielony sakrament namaszczenia chorych
18.00 – **1.** za + Bonifacego Wacławczyk, żonę Marię, rodziców i teściów
2. za + Stanisława Bocheńskiego – od sios. Zofii Stosur
Po Mszy św. *Nabożeństwo do św. Franciszka*

PIĄTEK, 12 luty

8.00 – **1.** za + Franciszka Adamczyka, ++ rodziców Martę i Antoniego oraz + Huberta Kozielskiego
2. za + Romana Szczyra – greg.
Po Mszy św. – *Droga Krzyżowa*

SOBOTA, 13 luty Dzień Fatimski

8.00 – 1. za + Wincentego i Krystynę Fuchs oraz za ++ rodziców
2. za + Romana Szczyra – greg.
Po Mszy św. – *GODZINKI*
17.30 – *Adoracja NS i okazja do spowiedzi św.*
18.00 – 1. w intencji czcicieli MB Fatimskiej
2. za + Stanisława Oleś w 6 rocznicę śmierci i ++ rodziców i teściów

NIEDZIELA, 14 luty

8.00 – w intencji Małgorzaty Palar w 80 rocz. urodzin
10.00 – 1. za + Joachima Wieczorek
2. za + Marię Gadzińską w 30 dniu po śmierci
12.00 – w int. Aleksandry i Marka Ryszka w 25 r. ślubu
Po Mszy św. chrzest: Jan Wincenty Piotrowski
17.00 – 1. za + Agnieszkę Ficek
2. za ++ Alicję, Henryka, Jana Fajkus
19.30 – za + Romana Szczyra – greg.

PONIEDZIAŁEK, 15 luty

8.00 – **1.** za ++ Marię i Alojzego Paszek
2. za + Romana Szczyra – greg.

WTOREK, 16 luty

Ad lib. – (*w kapl. klaszt.*) – za + Romana Szczyra – greg.
18.00 – **1.** za + Bronisława Puzio w 4 roczn. śmierci
2. za ++ Elfrydę i Pawła Tkocz, za ++ rodzic. i rodzeństwo

ŚRODA, 17 luty – Środa Popielcowa –
I DZIEŃ REKOLEKCJI PARAFIALNYCH

6.30 (*recytowana*) – za + Romana Szczyra – greg.
8.00 (*z nauką rekolekcyjną*) – za + Alfreda Dyrbuś
10.00 – w intencji dzieci i młodzieży, ich rodziców, nauczycieli oraz dyrekcję ZSP w Zamysłowie
18.00 (*z nauką rekolekcyjną*) – w int. Julity Krawczyk w 50 roczn. urodzin i opiekę dla rodziny
19.30 (*recytowana*) – za + Hildegardę Nowrot – od kolegów i koleżanek z pracy Agnieszki

CZWARTEK, 18 luty – Dzień Szensztatu –
II DZIEŃ REKOLEKCJI PARAFIALNYCH

7.00 – Naboż. czterdziestogodzinne – rozpoczęcie
8.00 (*z nauką rekolekcyjną*) – za parafian
10.00 (*z nauką rekolekcyjną*) – w intencji **dzieci klas 1-4**, ich rodziców i nauczycieli
18.00 (*z nauką rekolekcyjną*) – **1.** w int. Rodzin i Kręgów Szensztackich
2. za + Romana Szczyra – greg.
Po Mszy św. *Nabożeństwo do św. Franciszka*
21.00 – Apel Maryjny i zakończenie Adoracji NS

PIĄTEK, 19 luty – Dzień Bożego Miłosierdzia –
III DZIEŃ REKOLEKCJI PARAFIALNYCH

7.00 – Naboż. czterdziestogodzinne – rozpoczęcie
8.00 – (*z nauką rekolekcyjną*) za ++ z roczn. wypominek
Po Mszy – Droga Krzyżowa
10.00 (*z nauką rekolekcyjną*) – w intencji **dzieci klas 5-8**, ich rodziców i nauczycieli
17.40 – wyczytywanie zmarłych polecanych
18.00 (*z nauką rekolekcyjną*) – **1.** w int. czcicieli Bożego Miłosierdzia
2. za + Romana Szczyra – greg.
3. za Aleksandrę Miodowską w 30 dniu po śmierci
Po Mszy – *Droga Krzyżowa*
21.00 – Apel Maryjny i zakończenie Adoracji NS

SOBOTA, 20 luty –
IV DZIEŃ REKOLEKCJI PARAFIALNYCH

7.00 – Naboż. czterdziestogodzinne – rozpoczęcie
8.00 (*z nauką rekolekcyjną*) – **1.** za + Adama Palar w 10 roczn. śmierci
2. za + Romana Szczyra – greg.
12.00 – roczek: Franciszek Klimanek w 1 rocznicę urodzin i o Boże błogosławieństwo dla całej rodziny
18.00 (*z nauką rekolekcyjną*) – **1.** za Annę i Ryszarda Barteczko
2. za + Hildegardę Nowrot – od uczestn. pogrzebu
21.00 – Apel Maryjny i zakończenie Adoracji NS

NIEDZIELA, 21 luty –
V DZIEŃ REKOLEKCJI PARAFIALNYCH

8.00 (*z nauką rekolekcyjną*) – **1.** za + Zofię Bartosz
2. za + Romana Szczyra – greg.
10.00 (*z nauką rekolekcyjną*) – 1. w intencji Franciszka Ryszka w 98 rocznicę urodzin
2. w int. Zofii w 70 rocznicę urodzin
12.00 (*z nauką rekolekcyjną*) – w int. Kacpra i Pawła Bizon w 1 rocznicę urodzin (*w trakcie Mszy błogosław. rocznych dzieci*)
16.15 – GORZKIE ŻALE – cz. 1
17.00 (*z nauką rekolekcyjną*) – za + Hildę Brzezinka
19.30 (*z nauką rekolekcyjną*) – za + Henryka Cupiał

PONIEDZIAŁEK, 22 luty

8.00 – **1.** za + Romana Szczyra – greg.
2. za + Joachima Szymika w 1 roczn. śmierci

WTOREK, 23 luty

Ad lib. – (*w kapl. klaszt.*) – za + Romana Szczyra – greg.
18.00 – **1.** za ++ Pawła i Annę Mandrela
2. za + Pawła Gorzolnik i żonę Gertrudę

ŚRODA, 24 luty

8.00 – za + Romana Szczyra – greg.
Po Mszy św. – *nabożeństwo do św. Józefa*

CZWARTEK, 25 luty

Ad lib. – (*w kapl. klaszt.*) – za + Romana Szczyra – greg.
18.00 – **1.** za ++ Pawła i Annę Mandrela
2. za ++Marię Prus i Różę Zimoń

PIĄTEK, 26 luty

8.00 – za + Romana Szczyra – greg.
Po Mszy – *Droga Krzyżowa*

17.40 – wyczytywanie zmarłych polecanych
18.00 – **1.** za + Hildegardę Nowrot – od kolegów i koleżanek z pracy Agnieszki
2. w int. Michała Wengrzyk w rocznicę urodzin
Po Mszy – *Droga Krzyżowa*

SOBOTA, 27 luty

8.00 – 1. za + Teresę Pardyl
2. za + Romana Szczyra – greg.
Po Mszy św. – *Nab. pierwszosobotnie*
17.30 – *Adoracja NS i okazja do spowiedzi św.*
18.00 – **1.** za ++ z rodzin: Piechaczek, Czogała, Zydek i Wyżgoł
2. za + Wilhelma Michalskiego w 30 dniu po śmierci

NIEDZIELA, 28 luty

8.00 – **1.** za ++ Krystynę i Herberta Kapała i ++ z rodzin
2. za + Romana Szczyra – greg.
10.00 – w int. Damiana Gorzawskiego w 25 r. urodzin
12.00 – dziękczynna: w 16 roczn. poświęcenia obrazu Jezusa Miłosiernego – od Grupy B. Miłosierdzia
16.15 – GORZKIE ŻALE – cz. 2
17.00 – w int. Józefa Dorczak w 60 roczn. urodzin oraz w int. Anety Pawelec w 35 roczn. urodzin
19.30 – w int. Adama Gaszka w 45 roczn. urodzin

Wielkopostne Rekolekcje Parafialne

ŚRODA, 17 luty – Środa Popielcowa – I DZIEŃ REKOLEKCJI PARAFIALNYCH

6.30 - Msza św. *recytowana* **(*z nauką rekolekcyjną*) – dla wszystkich wiernych**
8.00 - Msza św. (*z nauką rekolekcyjną*) – dla wszystkich wiernych
10.00 - Msza św. – dla nauczycieli i uczniów (*Jeśli warunki epidemiczne na to pozwolą zapraszamy dyrekcję, nauczycieli, pracowników i uczniów ZSP na Zamysłowie*)
18.00 - Msza św. (*z nauką rekolekcyjną*) – dla wszystkich wiernych
19.30 - Msza św. (*recytowana*) **(*z nauką rekolekcyjną*) – dla wszystkich wiernych**

CZWARTEK, 18 luty – II DZIEŃ REKOLEKCJI PARAFIALNYCH

7.00 – Naboż. czterdziestogodzinne – rozpoczęcie
8.00 - Msza św. (*z nauką rekolekcyjną*) – dla wszystkich wiernych
10.00 - Msza św. (*z nauką rekolekcyjną*) – dla dzieci klas 1-4 (*Jeśli warunki epidemiczne na to pozwolą*)
18.00 - Msza św. (*z nauką rekolekcyjną*) – dla wszystkich wiernych
Po Mszy św. *Nabożeństwo do św. Franciszka*
21.00 – Apel Maryjny i zakończenie Adoracji NS

PIĄTEK, 19 luty – III DZIEŃ REKOLEKCJI PARAFIALNYCH

7.00 – Naboż. czterdziestogodzinne – rozpoczęcie
8.00 - Msza św. (*z nauką rekolekcyjną*) – dla wszystkich wiernych
Po Mszy – Droga Krzyżowa
10.00 - Msza św. (*z nauką rekolekcyjną*) – dla dzieci klas 5-8 (*Jeśli warunki epidemiczne na to pozwolą*)
17.40 – wyczytywanie zmarłych polecanych
18.00 - Msza św. (*z nauką rekolekcyjną*) – dla wszystkich wiernych
Po Mszy – *Droga Krzyżowa*
21.00 – Apel Maryjny i zakończenie Adoracji NS

SOBOTA, 20 luty – IV DZIEŃ REKOLEKCJI PARAFIALNYCH

7.00 – Naboż. czterdziestogodzinne – rozpoczęcie
8.00 - Msza św. (*z nauką rekolekcyjną*) – dla wszystkich wiernych
18.00 - Msza św. (*z nauką rekolekcyjną*) – dla wszystkich wiernych
21.00 – Apel Maryjny i zakończenie Adoracji NS

NIEDZIELA, 21 luty – V DZIEŃ REKOLEKCJI PARAFIALNYCH

8.00 - Msza św. (*z nauką rekolekcyjną*) – dla wszystkich wiernych
10.00 - Msza św. (*z nauką rekolekcyjną*) – dla rodzin z dziećmi
12.00 - Msza św. (*z nauką rekolekcyjną*) – dla wszystkich wiernych
16.15 – GORZKIE ŻALE – cz. 1
17.00 - Msza św. (*z nauką rekolekcyjną*) – dla wszystkich wiernych
19.30 - Msza św. (*z nauką rekolekcyjną*) – dla wszystkich wiernych

ZNACZENIE EUCHRYSTII DLA FORMACJI ŻYCIA RODZINNEGO I MAŁŻEŃSKIEGO (I).

W Szensztacie od zawsze zakorzeniony jest głęboki kult dla Eucharystii oraz przyjmowania Komunii Świętej. Wielu członków Ruchu praktykuje udział w codziennej Eucharystii. Samo sanktuarium jest postrzegane jako miejsce modlitwy eucharystycznej. Adoracja Najświętszego Sakramentu jest stałą częścią porządku wydarzeń w Sanktuariach Szensztackich. Jako członkowie grupy Rodzin Szensztackich działającej przy naszej parafii również w czasie naszych comiesięcznych spotkań pochylamy się nad tematem Eucharystii i Jej znaczenia w życiu rodzinnym. Ojciec Kentenich mówił do rodzin tymi słowami:*" W przyszłości chcielibyśmy w naszych konferencjach zwrócić większą uwagę na Mszę Świętą, by nie stała się zwykłym przyzwyczajeniem. Komunia Święta powinna stać się osobowym spotkaniem ze Zbawicielem. Chcemy przygotować się na to spotkanie przez cały dzień. W czasie ofiarowania chcemy złożyć na patenie nasze słabości, nasze troski…"* Nasze świadome i czynne uczestnictwo w Eucharystii ma przełożenie na codzienne życie człowieka. Małżonkowie w Eucharystii odnajdują pomoc w prowadzeniu życia rodzinnego ,odnajdują źródło z którego wyrasta, odnawia się i ożywia ich przymierze małżeńskie oraz odnajdują w Niej nadprzyrodzony fundament życia rodziny. Z myśli Ojca Kentenicha:*" Ponieważ istnieje głęboka wewnętrzna zbieżność istoty pomiędzy Mszą Świętą a małżeństwem, dlatego Msza Święta posiada wielkie znaczenie dla małżeństwa. We Mszy Świętej mamy pewien żywy obraz, który przypomina małżonkom o ich istotnych zadaniach. Jest on żywym i poglądowym również dlatego, gdyż Msza Święta kształtuje i obrazuje ideał małżeństwa".* Eucharystia jest pokarmem wzmacniającym duchowe i fizyczne siły człowieka w zmaganiu się z codziennością, tak aby przekładać miłość ukrytą w Najświętszym Sakramencie na widzialną miłość do drugiego człowieka. W Eucharystii, która jest sakramentem miłości Boga do człowieka, małżonkowie odnajdują wzór miłości i wzajemnego dawania siebie w darze, uczą się bezinteresownej miłości aż po heroizm krzyża. Eucharystia stanowi wsparcie w dźwiganiu krzyża codzienności: obowiązków, trudności, chwil kryzysu czy nieporozumień. Powinniśmy jako małżonkowie być także przeniknięci pobożnością eucharystyczną, której jednym z przejawów jest czynne uczestnictwo w ofierze Mszy świętej. Zostaje ono wyrażone poprzez kształtowanie się Słowem Bożym (postawa „uczestnictwa słuchającego"), składanie Bogu osobistego dziękczynienia i ciągłego wielbienia Go za wszystko, uczenie się składania samych siebie w ofierze. W czynnie i pełnie przeżytej Eucharystii Chrystus przenika małżonków swoją miłością, a oni przynoszą Go do swojego domu i życia. Eucharystia uczy również ducha miłości, oddania siebie i ofiary poprzez kompromis w dniu codziennym, rezygnację z siebie dla dobra rodziny, poświęcenia dla współmałżonka, wspólnoty na wszystkich płaszczyznach życia, współodczuwania z małżonkiem, wzajemną troskę i dobroć. Jako małżonkowie mamy również wzajemnie się uświęcać poprzez niesioną sobie pomoc w uwalnianiu się od win i wad oraz rozwijaniu darów przyrodzonych i nadprzyrodzonych. W swoich tekstach o. Kentenich pisze: *„W czym zawiera się ideał małżeństwa? Oznacza on najbardziej wewnętrzną jedność obu małżonków [z] i [w] Chrystusie. Małżeństwo jest bardzo głęboką wspólnotą z Chrystusem, wspólnotą bytu, miłości, postaw, zadań losu i ofiary. Zatem, gdy małżonkowie wychowują się do tego, aby ten ideał odnajdywać we Mszy Świętej, to ona będzie nie tylko obrazem ideału małżeństwa ale również będzie ten ideał kształtować i formować."* Spróbujmy w naszych małżeństwach podjąć dialog i zastanowić się: jaką rolę zajmuje w naszym życiu Msza Święta?, jaki ma Ona wpływ na nasze życie?, jak wygląda nasze przygotowanie do uczestnictwa we Mszy?, czy dzielimy się wzajemnie naszym przeżywaniem Eucharystii?...

/BTK/

Opracowano na podstawie:

1. *konspektu formacyjnego przygotowanego na spotkanie Rodzin Szensztackich naszej parafii, które odbyło się w listopadzie 2020 roku,*

2. *200 pytań o Szensztat,*

3. *Rozmowy z rodzinami. Żyć przymierzem miłości.*

„Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew ryczący krąży szukając, kogo pożreć. Mocni w wierze przeciwstawcie się jemu!” (1 P 5,8-9)

Diabelskie sztuczki

„Nikt nie widzi”

Pan w świętym swoim przybytku, na niebiosach tron Pana.
Oczy Jego patrzą, spod powiek śledzi synów ludzkich (Ps 11,4).

Demon o imieniu *Nikt-nie-widzi* to jeden z najgroźniejszych i najbardziej podstępnych kusicieli. Ma wiele wcieleń: *Nikt-nie-słyszy, Nikt-nie-wie, Nikt-się-nie-dowie…* Demon ten wpaja człowiekowi pogląd, że to, co zakryte przed innymi, jest tylko i wyłącznie jego sprawą. Bardzo wielu ludzi uważa, że jeżeli zrobią coś nie tak, ale nie wyjdzie to na jaw, to nic się nie stanie. Zaczyna się, jak zwykle, od drobiazgów. Jadę za szybko – i co z tego? Przecież uważam. Patrol z radarem nie stoi, *Nikt-nie-widzi*, można pędzić. Zabieram biurowe rzeczy do domu? Przecież tyle tego tam jest, *Nikt-nie-zauważy*, że trochę ubyło. Strąciłam w sklepie z półki jogurt, opakowanie pękło, już nikt tego nie kupi – ale przecież , więc odłożę go na półkę i po sprawie, spiszą na straty. Niby drobiazgi, ale czy nie czytamy w Ewangelii, że „kto w drobnej rzeczy jest nieuczciwy, ten i w wielkiej nieuczciwy będzie” (Łk 16,10)? Przed popełnieniem poważnego przestępstwa powstrzymuje wielu strach przed odpowiedzialnością karną, a i tak codziennie ludzie popełniają wiele strasznych czynów, licząc na to, że unikną kary, bo *Nikt-nie-widział*, jak mordowali, kradli, defraudowali. Za małe grzeszki odpowiedzialność karna nie grozi, więc jakoś łatwiej je popełnić… trzeba tylko, żeby *Nikt-się-nie-dowiedział.* Jedną sprawę trzeba sobie w tym momencie uświadomić. Te małe „niewidzialne” grzeszki są jak małe kroczki, którymi dokądś się dochodzi. Wielu psychologów, trenerów rozwoju osobistego i autorów poradników podkreśla, że skuteczną metodą osiągnięcia celu jest metoda małych kroków. Diabeł jako istota przewrotna też stosuje tę metodę – kusi nas do małych grzeszków, które w sumie mogą dać niesamowity efekt. Może okazać się, że suma naszych przewinień położona na jednej szali przeważy jedno wprawdzie, ale poważne przestępstwo leżące na szali drugiej. Wielkie pole do popisu ma demon *Nikt-nie-widzi* w świecie wirtualnym. Tam tak łatwo być „niewidzialnym” – skryć się pod fałszywym nazwiskiem lub nic nikomu nie mówiącym pseudonimem i… można pod osłoną tej „niewidzialności” robić bardzo złe rzeczy. Można złamać praktycznie wszystkie przykazania: nawoływać do nienawiści, szkalować bliźnich, obrażać ich, pomawiać, niszczyć ich dobre imię, szerzyć kłamstwa, siać niezgodę, oszukiwać, można nawet nakłonić czy doprowadzić kogoś do samobójstwa. A wszystko za namową demona, który utwierdza kuszonego w przekonaniu, że go po drugiej stronie ekranu komputera *Nikt-nie-widzi*. Najgorsze jest to, że wiele osób w ogóle nie bierze pod uwagę, iż te wszystkie mniejsze i większe internetowe grzechy są w takim samym stopniu grzechami, jak te popełnione w świecie realnym. Ale to też zasługa demona – przecież internauta jest „niewidzialny” dla krzywdzonego! Jak łatwo przychodzi kupić to kłamstwo. Ekran komputera to nie człowiek, klawiatura wszystko wytrzyma, a ten krzywdzony? Jego przecież też *Nikt-nie-widzi*, a w każdym razie nie widzi go krzywdziciel. Nieprawdą jest, że tych wszystkich większych i mniejszych świństewek zakrytych przed ludzkim okiem nikt nie widzi. Bóg widzi! Wszystko widzi – i te wielkie nieprawości, i te drobnostki, które wydają się nam tak błahe, że nie warto nawet spowiednikowi nimi głowy zawracać. I te rzeczy, których za grzech nie uważamy, bo *Nikt-nie-widział*, jak je popełnialiśmy. W Ewangelii, wprawdzie w innym kontekście, bo w odniesieniu do uczynków pobożnych, Pan Jezus mówi: „A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie” (por. Mt 6,4 i n.). Ojciec odda w swoim czasie za wszystko, co zobaczył w ukryciu – i za dobre, i za złe.

ANNA SZYGA

Być wiernym aż do końca

Wierność, wytrwałość, wiara. Tymi trzema słowami, można najlepiej oddać ostatnie lata pontyfikatu św. Jana Pawła II (1997-2005). Lata naznaczone cierpieniem, ale również niesamowitą wolą walki do samego końca. Można napisać, że polski papież umierał na oczach całego świata. Jego odchodzenie do Domu Ojca było bardzo długie. Mimo wielu problemów zdrowotnych zdecydował się jednak kontynuować swoją misję aż do momentu, gdy Pan powoła go do siebie.

Czwarty tom „Hetmana Chrystusa" autorstwa Jolanty Sosnowskiej towarzyszył mi od początku Adwentu 2020, czyli czasu radosnego oczekiwania na przyjście Jezusa Chrystusa. Lektura książki przepełnionej cytatami z nauczania Jana Pawła II była dla mnie wzruszająca. Nie chodzi mi tutaj o płacz i litowanie się nad „biednym, schorowanym papieżem". Była dla mnie wzruszająca, bo dała i daje mi wiele motywacji do pracy nad sobą. Jakże znane są proste (i chyba zapominane) słowa papieża Polaka, aby „wymagać od siebie, nawet gdyby inni nie wymagali". Nauczanie Karola Wojtyły, który został papieżem, nie należy do łatwych. Był to człowiek wymagający oraz wytrwały w tym, co głosił. Wiedział, co chce przekazać drugiemu człowiekowi, nawet gdyby było to dla niego trudne i wymagające wysiłku. Jak pięknie pisał w „Tryptyku Rzymskim": Jeśli chcesz znaleźć źródło, musisz iść do góry, pod prąd. Przedzieraj się, szukaj, nie ustępuj, wiesz, że ono musi tu gdzieś być – Gdzie jesteś, źródło? ... Gdzie jesteś, źródło?!. Postrzeganie jego postaci jako „kremówkowego" czy „medialnego aktora" jest niezwykle krzywdzące. Jeżeli tak będzie postrzegana jego osoba, grozi mu tym samym sprowadzenie jego dziedzictwa wyłącznie do prostych schematów i stereotypów. A to zawsze kończy się bardzo źle. Dla mnie prawdziwa postać Jana Pawła II przedstawia się w jego nauczaniu oraz trzech wspomnianych na początku słowach – wierności, wytrwałości i wierze. Aby poznać dziedzictwo jego pontyfikatu, trzeba po prostu zapoznać się z jego własnymi słowami. Zastanowić się nad jego niezwykle trafnymi ocenami współczesnego i kolejnego społeczeństwa. Znaleźć jak najwięcej czasu na osobiste wyciszenie, aby odnaleźć w nim głos Pana Boga. Aby zatrzymać się nad swoimi sprawami i w spokoju je przemyśleć. W końcu wreszcie być wytrwałym, nie poddawać się mimo tak wielu przeciwności. Poznanie postaci i nauczania papieża Polaka wymaga od człowieka intelektualnego wysiłku – spojrzenia na jego dokonania, zarówno z perspektywy wiary, jak i rozumu. Czterotomowy cykl „Hetmana Chrystusa" może być takim wstępem do poznania nauczania Jana Pawła II. Obecnie to, co dzieje się z dziedzictwem polskiego papieża, jest bardzo smutne. Pokazuje doskonale, jak za jego życia było modne „ogrzanie się w blasku papieża", a teraz jak modne jest „obrzucanie go błotem". Ewolucja tych zachowań społecznych pokazuje, co się dzieje, gdy sprowadzamy jego postać do pewnych stereotypów i własnych sympatii/antypatii. Przedstawianie papieża wyłącznie jako herosa, jako zwycięzcy komunizmu czy jako zdolnego polityka jest niewłaściwie. Wybranie paru najbardziej „kolorowych i atrakcyjnych" elementów z jego biografii powoduje to, co dzieje się obecnie. Gdy pewne sprawy nagłaśniane są w mediach, to robimy wszystko, aby na kogoś lub na coś znaleźć „haka". Łatwo jest niszczyć coś, co było budowane przez lata czy stulecia. Niezwykle łatwo jest działać na zasadzie zerojedynkowej w ocenach. Ale gdzie w tym wszystkim zastanowienie się? Prawdziwe dziedzictwo Jana Pawła II dla mnie stanowi jego nauka. Jego nieustępliwa postawa w sprawach, w których do końca był wierny Chrystusowi. Polski papież wierzył w to, co mówił. Pokazywał to swoim życiem i nauczaniem. Przestańmy go postrzegać pomnikowo. Popatrzmy na jego postać z perspektywy człowieka, który był wierny Bogu. Człowieka, który był wytrwały jako pasterz Kościoła Katolickiego. Na końcu wreszcie, popatrzmy na niego jako na człowieka wiary, którą potrafi ł zachwycić tak wielu ludzi na całym świecie.

KAMIL KARTASIŃSKI

Czy Kościół jest opodatkowany?

W grudniu na stronie internetowej www.rybnik.com.pl**.** opublikowano artykuł kwestionujący opodatkowanie kościoła. Po przeczytaniu artykułu stwierdziłem, że napiszę do naszej gazetki artykuł, a może z tego wyjdzie cykl artykułów, o opodatkowaniu Kościoła. Odpowiadając autorowi portalowego artykułu należy jednoznacznie stwierdzić, że **Kościół jest opodatkowany.**

Ale zacznijmy od początku czyli od tego czym jest podatek. Podatek jest jednostronnie określonym, nieodpłatnym, bezzwrotnym i przymusowym świadczeniem pieniężnym uiszczanym na rzecz skarbu państwa lub organizacji sprawujących władzę publiczną.

W zależności od tego kto je uiszcza podatki dzielimy na bezpośrednie i pośrednie. Do podatków bezpośrednich zaliczamy m. im. podatek dochodowy od osób fizycznych i prawnych. Istotnym jest, że obowiązek podatkowy może być nałożony tylko przez ustawę.

Wracając do naszego głównego wątku rozważań to **osoby duchowne** podlegają zryczałtowanemu podatkowi.

Opodatkowanie zryczałtowanymi formami reguluje *Ustawa z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne* (tekst jednolity DzU z 2019 r., poz. 43). Zgodnie z tą ustawą osoby duchowne, osiągające dochody z opłat otrzymywanych w związku z pełnionymi funkcjami o charakterze duszpasterskim, opłacają od tych przychodów podatek dochodowy w formie ryczałtu od przychodów osób duchownych. Stawki podatkowe zostały określone w załącznikach nr 5 i 6 do ustawy, za okresy kwartalne, osobno dla proboszczów i dla wikariuszy, zależnie od liczby mieszkańców w parafiach. I tak dla proboszczów w parafii o liczbie mieszkańców powyżej 2000 do 3000, czyli w takiej jak nasza, to jest kwota 562 zł a od każdego wikariusza kwota 435 zł. W parafii o liczbie mieszkańców od 14000 do 16000 (np. Parafia św. Jadwigi w dzielnicy Nowiny) to kwota 1297 zł dla proboszczów, a dla każdego wikarego 531 zł. Maksymalna stawka podatku dla proboszczów gdy parafia liczy sobie powyżej 20000 mieszkańców to kwota 1648 zł a dla wikarego 531 zł. Liczbę mieszkańców przyjmuje się według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, za który opłacany jest ryczałt, według danych właściwych organów administracji miast i gmin, prowadzących ewidencje ludności.

Dla porównania lekarz i lekarz stomatolog prowadzący swoją działalność samodzielnie przy zatrudnieniu jednej pomocy fachowej i gdy ma gabinet otwarty przez 3 godziny dziennie płaci miesięczny ryczałt w wysokości 782,40 zł, a pielęgniarka za178 godzin pracy miesięcznie płaci 302,60 zł.

Stawki ryczałtu od przychodów proboszczów i od przychodów wikariuszy, o których mowa w powyżej, stosuje się odpowiednio do osób duchownych wszystkich wyznań, sprawujących porównywalne funkcje. Stawki te są corocznie podwyższane w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów roku poprzedzającego rok podatkowy w stosunku do tego samego okresu roku ubiegłego czyli są podwyższane o procent inflacji.

DAMIAN DĘBSKI
mail: damianedebski@wp.pl

Z KRONIKI ZAMYSŁOWA

odc. 12

SKLEPY I WARSZTATY RZEMIEŚLNICZE W STARYM ZAMYSŁOWIE

Niewielu już dzisiaj w Zamysłowie pamięta jakie były sklepy i warsztaty rzemieślnicze w tej miejscowości przed I wojną światową. Z pewnością jedną z pierwszych tego rodzaju placówek był sklep masarski („Fleischerei") p. Jendryczki przy zamysłowskiej karczmie przy ul. Wodzisławskiej. Istniał też sklep spożywczy tzw. „kolonijalka" p. Marii Wałach, który mieścił się przy obecnej ul. Plebiscytowej. Sklep ten, zwany wówczas „Kolonialwarenhandlung" (sklep z artykułami kolonialnymi) został założony ok. 1910 r. i prosperował do 1921 r. Na załączonym zdjęciu przed frontem sklepu stoi na kamiennych schodkach właścicielka (pierwsza z prawej) wraz z matką, mężem Ludwikiem i córką Franciszką.

Sklep Marii Wallach („kolonijalka")

Pierwszą piekarnią w Zamysłowie była piekarnia „na Wyciskowym" przy ul. Wodzisławskiej, gdzie w późniejszym czasie była wytwórnia soków, natomiast po II wojnie światowej mieścił się sklep p. Parmy.

Więcej wiedzy na omawiany temat pochodzi z okresu międzywojennego. W tym czasie powstały w Zamysłowie takie placówki handlowe, jak:

- piekarnia R. Tkocza („u Richarda") przy ul. Wodzisławskiej,
- masarnia i mleczarnia w budynku rodziny Chrószczów przy ul. Nacyńskiej,
- masarnia p. Wawrzyńczyka (później p. Barteczko) przy ul. Wodzisławskiej (przez wiele lat mieścił się tam, dobrze znany obecnym „zymyslokom", sklep mięsny),
- piekarnia W. Niestroja przy ul. Wodzisławskiej,
- piekarnia p. Gajdy przy ul. Witosa
- sklep ogólnospożywczy G. i P. Podeszwa przy ul. Wodzisławskiej (obecnie sklep Mojito),
- sklep ogólnospożywczy M. Wałach (żony Roberta) przy ul. Plebiscytowej
- sklep masarski (później spożywczy) „u Niezbryckiego" przy ul. Niedobczyckiej
- sklep ogólnospożywczy p. Szymurów przy ul. Wodzisławskiej
- sklep warzywniczy p. Mich przy ul. Wodzisławskiej (u p. Kozub)

Oprócz handlu w Zamysłowie istniało też kilka warsztatów rzemieślniczych:

W miejscu dawnego sklepu „u Niezbryckiego" wciąż można zrobić zakupy.

- wytwórnia manekinów braci Zając przy ul. Wodzisławskiej.
- warsztat instalatorstwa elektrycznego S. Dyrbusia przy ul. Plebiscytowej,
- warsztat stolarski p. Wiatowskiego przy obecnej ul. Pełczyńskiego,
- warsztat kowalsko – ślusarski R. Gacki przy ul. Wodzisławskiej,

Jak na tak małą wieś jaką był Zamysłów, była to niebagatelna ilość sklepów i warsztatów, które prosperowały w przedwojennym Zamysłowie.

C.D.N.
Paweł Dębski
Na podstawie
„Kroniki Zamysłowa"
Alfreda Dyrbusia

PODZIĘKOWANIA
dla uczestników Mszy kolędowych i ofiarodawców

Składamy nasze serdeczne podziękowanie tym wszystkim, którzy odpowiedzieli na nasze zaproszenie do udziału w Mszach św. kolędowych, które były odprawiane w ramach Kolędy 2021. Dziękujemy zarówno obecnym w kościele, jak i tym, który łączyli się z nami we wspólnej modlitwie za pomocą transmisji internetowej. Dziękujemy za złożone przy tej okazji wszelkie ofiary kolędowe. Bóg zapłać!

Franciszkanie z Zamysłowa

I JESTEM - ŚWIADECTWO BR. HIACYNTA DOREŃSKIEGO OFM JAK NIE ZOSTAŁ ANESTEZJOLOGIEM.

ZOBACZ: ***https://www.youtube.com/watch?v=mB2YiN2mSaU***

Od 1 lutego 2021 r. do naszej zamysłowskiej wspólnoty dołączy br. Hiacynt Doreński OFM, który zastąpi br. Czesława. Na mocy zakonnego posłuszeństwa br. Czesław udaje się do klasztoru w Austrii. Br. Hiacynt pochodzi z parafii pw. Niepokalanego Poczęcia NMP i św. Wojciecha w Nidzicy. Maryja Niepokalana będzie więc i tu jego wielką Patronką. Niech Pan Bóg raczy pobłogosławić posługiwanie nowego Współbrata w naszej parafii i klasztorze. Zachęcamy do obejrzenia filmiku z wywiadem, jakiego udzielił w ramach akcji powołaniowej, prowadzonej przez Dom Formacji Początkowej naszej zakonnej Prowincji w Chorzowie.

ŚWIĄTECZNA FOTOKTONIKA

Świąteczny wystrój w jednej z rodzin Zamysłowa

Zewnętrzna Stajenka z najokazalszą choinką świąteczną

Rozpalone kadzidło kolędowe u p. Hanny

Rodzinne kolędowanie z p. Iloną – 10 stycznia 2021 r.

PISMO PARAFII NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP W RYBNIKU ZAMYSŁOWIE
ul. Franciszkańska 22, 44-218 Rybnik; tel. 32 424 94 14
e-mail: zamyslow@katowicka.pl *lub* parafia@niepokalana.rybnik.pl
strona internetowa: www.niepokalana.rybnik.pl
konto bankowe parafii: Bank Pekao o. w Rybniku, nr: **51 1240 4357 1111 0010 8776 5325**
Redakcja i skład: Czesław Goliński, Lucyna Brejza, Janina Czaja, Paweł Dębski, o. Ernest OFM
Redakcja zastrzega sobie prawo skracania tekstów i zmian tytułów.
Nie zamówionych zdjęć nie zwracamy.

ŚWIĄTECZNA FOTOKTONIKA

Budowa Stajenki Bożonarodzeniowej: Tomek, Michał, Marek, Maciek, Rafał, Julian, br. Czesław, o. Romuald, o. Dorian.